

पारयाणिक 1) = पारयाणं वर्तयति (vgl. RV. PAṬ. 15, 1) *der da vorliest, vorschreibt* P. 5, 1, 72; vgl. त्रै०, द्वै०. — 2) m. pl. Bez. einer best. grammatischen Schule Verz. d. Oxf. H. 162, b, 15.

पारयाणीय (von पारयाण) n. Titel einer Grammatik UśġVAL. zu UNĀDIS. 3, 131. 4, 68. 117. ऋ० 102. 158.

पारारूक m. Fels ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. पारट्टि.

पारार्थ्य n. nom. abstr. von 2. पार्थ ÇĀṆK. zu BṚH. ĀR. UP. S. 220.

पारवत, पारवत und पारवर्त ÇĀNT. 4, 3. 1) adj. पौ० (von पारवत्) in der Ferne befindlich, aus der Ferne stammend: पारवर्तं यत्पुरुसंभूतं वस्वपावृषोः शर्भाय ऋषिबन्धवे RV. 8, 89, 6. अथा नरो न्यैकते ऽर्धा नि-युतं श्रुते । अथा पारवता इति चित्रा ह्यर्षाणि दृश्यी Leute aus der Fremde 5, 52, 11. कृव्यः पारवतेभ्यः aus den Fernen AV. 20, 135, 11. — 2) m. a) पौ० N. pr. eines Volksstammes an der Jamunā: तुरश्रवसश्च वै पारवतानां च सोमो संसृतावास्ताम् PAṆĀV. Br. 9, 4, 11. पारवतस्य रत्रिषु द्ववञ्चक्रेष्वाम्बुषु RV. 8, 34, 18. — b) proparox. Turteltaube AK. 2, 5, 14. TRIK. 2, 5, 14. H. 1339, Sch. H. an. 4, 121. MED. t. 214. VS. 24, 25. MBH. 13, 5068. SUÇR. 1, 201, 18. 202, 6. 2, 109, 1. पारवत इवाकूञ् 503, 13. MRĪĪH. 79, 23. MĀLAV. 33. भवनवडो सुप्तपारवतायाम् MEGB. 39. VIKR. 43. VARĀH. BRH. S. 47, 6. 49, 25. 53, 10. 110. PAṆĀT. 157, 3. BUĀG. P. 3, 15, 18. 5, 24, 9. पारवताम् SUÇR. 2, 264, 14. पारवतसवर्णा sind die Pferde des Dhṛṣṭadyumna MBH. 7, 953. Daher führt er den Beinamen पारवतसवर्णाश्च 813 (fälschlich पारवतसु० 816) und पारवताश्च 6, 2331. — c) eine Schlangenart SUÇR. 2, 265, 14. N. pr. eines Nāga aus Airāvata's Geschlecht MBH. 1, 2152. — d) Affe H. an. MED. — e) N. eines Baumes, Diospyros embryopteris Pers. (n. die Frucht) H. an. MED. MBH. 3, 11569. HARIV. 12681. SUÇR. 1, 137, 5. 209, 5. 211, 1. 2, 300, 12. — e) Berg H. an. — f) pl. N. einer Klasse von Göttern unter dem Manu Svārokīsha VP. 260. MĀRK. P. 67, 3. Verz. d. Oxf. H. 85, a, 4. — 3) f. ई० a) die Frucht der Pflanze लवली (Annona reticulata nach WILS.). TRIK. 3, 3, 166. H. an. MED. — b) Hirtengesang TRIK. H. an. MED. HĀR. 176. — c) N. pr. eines Flusses MED.

पारवतघ्नी (पा० + घ्नी) adj. f. das Ufer diesesseits und jenseits (पारवार) zerstörend NĪR. 2, 24; offenbar falsch. Entweder den Fernen (Dämon) treffend oder aus der Ferne, in die Ferne treffend: पारवतघ्नीम-र्वसे सुवृक्तिभिः सरस्वतीमा विवासमे धीतिभिः RV. 6, 61, 2. In TBH. 2, 8, 2, 8 der Ausg. wird im Text und Comm. falsch पारवदघ्नीम् geschrieben.

पारवतपदी (पा० + 2. पद्) f. Taubenfuß (so genannt nach der Form des Blattes, Cardiospermum Halicacabum Lin. RATNAM. im ÇKDR. SUÇR. 2, 68, 5. = काकजङ्गा RĪĀN. im ÇKDR.

पारवताङ्गि (पा० + अङ्गि) dass. AK. 2, 4, 5, 15.

पारवताङ्गिपिच्छ (पा० + पि०) m. = वदेशीयपारवत (?) RĪĀN. im ÇKDR. Taube WILS.

पारवति m. patron. des Vasurokis Ind. St. 3, 233, b.

पारवदघ्नी s. u. पारवतघ्नी.

पारवर्ष्य nom. abstr. von पारवर्; instr. so v. a. nach allen Seiten hin, vollständig MBH. 11, 655.

पारवार (पार + वार) 1) das jenseitige und das diesesseits Ufer H. an. 4, 270. MED. r. 282. ०रे an beiden Ufern MBH. 1, 2402. पारवारया-IV. Theil.

मयोः KULL. zu M. 8, 252. पारवारते Verz. d. Oxf. H. 39, b, 22. सत्यं स्वर्गस्य सोपानं पारवारस्य नैरिव ein Schiff, das von einem Ufer zum andern führt, MBH. 5, 1017. पारवारतरणार्थम् um von einem Ufer zum andern überzusetzen KULL. zu M. 8, 406. — 2) m. das Meer AK. 1, 2, 2, 1. H. 1073. H. an. MED. HĀR. 56. HALĀJ. 3, 30.

पारवारैय adj. von पारवार P. 4, 2, 93, Vārtt. 2.

पारवाक् s. u. परावक्.

पाराशर 1) adj. a) von Parāçara herriührend: धर्म PARĀÇ. 1, 24 bei STENZLER, JĪĀN. VII. धर्मशास्त्र Verz. d. B. H. No. 1016. गार्गीयं शिल्पि-चारं पाराशरमितदेवत्वकृतं च VARĀH. BRH. S. 11, 1. उपपुराण ÇIVA-P. in Verz. d. Oxf. H. 65, b, 13 (पारासर). MADHUS. in Ind. St. 1, 18. — b) oxyt. von Parāçarja herriührend u. s. w. gaṇa कएवादि (im गर्गादि) zu P. 4, 2, 111. Schol. zu 3, 110. — 2) m. a) patron. von Parāçara VOP. 7. 1. 8. des Vjāsa (s. पाराशर्य) ÇABDAR. im ÇKDR. SKANDA-P. in Verz. d. Oxf. H. 68, b, 17. KSHITĪÇAV. 1, 3. pl. PRAVARĀDDBJ. in Verz. d. B. H. 58. f. ई० eine Tochter des Parāçara: ०पाराशरीयुत्र N. eines Lehrers ÇAT. Br. 14, 9, 2, 30. 31. पाराशरकौण्डिनीयुत्र desgl. ebend. — b) pl. N. einer Schule KĀRANAVJŪBA in Ind. St. 3, 262.

पाराशरकल्पिक adj. der den Parāçara-Kalpa studirt P. 4, 2, 60, Vārtt. 3, Sch.

पाराशरि (von पाराशर) m. patron. des Vjāsa TRIK. 2, 7, 20.

पाराशरिन् m. ein Bettler aus der Schule des Parāçarja P. 4, 3, 110. Schol. zu 2, 66. AK. 2, 7, 41. H. 810. HALĀJ. 2, 254.

पाराशरैय adj. von पाराशर gaṇa कृशाश्वादि zu P. 4, 2, 80.

पाराशर्य m. patron. von पाराशर gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. N. eines Lehrers ÇAT. Br. 14, 5, 5, 20. 21. 7, 2, 26. 27. ĀÇV. ÇA. 12, 15. MBH. 2, 108. 13, 7670. P. 4, 3, 110. VĀJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 55, b, 13. 15. patron. des Vjāsa H. 847. HALĀJ. 2, 258. ÇABDAR. im ÇKDR. TAITT. ĀR. 1, 9, 2. MBH. 1, 541. 2414. 4285. 6, 594. 12, 12336. 18, 157. SUÇR. 1, 324, 10. BUĀG. P. 1, 5, 2. DAÇAK. in BENF. ÇHf. 182, 12.

पाराशर्यायण patron. von पाराशर्य ÇAT. Br. 14, 5, 5, 21. 7, 2, 27.

पारषद् n. v. l. für पारिषद् BHĀG. P. 1, 16, 17. Nach dem Schol. ved. für पारषद् = सभापतिव Vorstz in einer Versammlung; eher Theilnahme an einer Versammlung.

पारिकर्मिक (von परिकर्मन्) m. ein Aufseher über die unbedeutenden Geräthschaften (सुद्रेपकर्षणामध्यक्षः) H. c. 140.

पारिकाङ्क = पारिकाङ्गिन्; s. u. परिकाङ्कित.

पारिकाङ्गिन् m. der Brahmane als Bettler, der Brahmane in seinem vierten Lebensstadium AK. 2, 7, 41. H. 810. Nebenformen: परिकाङ्कित, पारिकाङ्गिन्, पारिकाङ्क.

पारिकुट m. Diener, Begleiter (nach SĪJ.): श्रातः पारिकुटान्प्रेम्सदने-नाङ्गस्य ब्राह्मणाः AIR. Br. 8, 22.

पारित्तैय (von परित्तित्) 1) adj. ०तीः (ऋचः) heissen die Verse AV. 20, 127, 7-10. AIR. Br. 6, 32. — 2) patron. des Gānamegaja AIR. Br. 7, 27. 34. 8, 11. ÇAT. Br. 13, 5, 4, 1. MBH. 1, 661. 3, 10215. pl. ÇAT. Br. 13, 5, 4, 3. 14, 6, 2, 1. ÇĀṆH. ÇA. 16, 9, 7. — Vgl. पारित्तित.

पारित्तैयि m. nach dem Comm. der Bruder des Parikshit ÇAT. Br. 13, 5, 4, 3. ÇĀṆH. ÇA. 16, 9, 5.